

E 21/2021

Tekijä Anders Kronborg
Vastaanottajat Pohjoismaiden hallitukset

Pohjoismaiden hallituksille ja Pohjoismaiden ministerineuvostolle

Kirjallinen kysymys
kroonisesta väsymysoireyhtymästä (Myalgisk Encephalomyelitis, ME),
WHO:n diagnoosikoodi G93.3

Pyydän selvitystä siitä, onko Pohjoismaissa yhteinen näkemys ME/CFS-taudin diagnosoinnista, ja missä määrin sen diagnosointiin paneudutaan.

Nobelin palkinnon saanut Luc Montognier on esimerkiksi todennut: "Tutkimuksessa ME-oireyhtymää on jo laajasti kartoitettu, mutta tutkimustieto ei ole saavuttanut terveydenhuoltoalan henkilöstöä ja lääkäreitä. Sairautta ei edelleenkään oteta vakavasti. On aika saada asiaan muutos."

Haluaisin tietää, pitävätkö Pohjoismaiden hallitukset sairauden hoitamista tarpeellisenä ja näkevätkö ne, miten yhteispohjoismainen tutkimus, tiedon jakaminen ja tieteelliset kokeet ovat tarpeen ja miten ne voivat olla hyödyksi sairauden hoitamisessa. Eikö ole myös epätarkoituksenmukaista olla hyödyntämättä tietoa Pohjoismaiden kesken, jotta saataisiin lisätietoa tästä nimenomaisesta terveydenhoitoalan alueesta?

Uteliaisuuteni asiaa kohtaa kasvoi luettuani ME-potilasyhdistyksen tiedotteesta, että USA:n korkein terveystieteellinen viranomaisorganisaatio on vahvistanut, että ME-oireyhtymä on 100-prosenttisesti fyysinen sairaus vailla psyykkistä ulottuvuutta, ks. WHO:n raportti.

Lisäksi olen saanut tietooni, että uusimman tieteellisen kirjallisuuden mukaan ME/CFS on oireiltaan täysin yhdenmukainen COVID-19-taudin jälkiseuraamusten kanssa, minkä vuoksi tautitapausten määrän kasvua voidaan odottaa tulevina vuosina.

Edellä esitetyn perusteella esitetään seuraavat kysymykset Pohjoismaiden hallituksille:

1. Onko Pohjoismaiden hallituksilla sama näkemys kuin Luc Montognier'illä? Minkälaista pohjoismaista yhteistyötä maiden välillä on myalgisk encephalomyelitis -oireyhtymän suhteen?

Näkevätkö Pohjoismaiden hallitukset hyötyä siinä, että Pohjoismaiden neuvosto kiinnittäisi enemmän huomiota sairauteen poliittisessa työssään?

Edellä mainitun perusteella esitetään seuraavat kysymykset Pohjoismaiden ministerineuvostolle:

2. Voiko ministerineuvosto kertoa, onko ME-syndrooman diagnosointiin suositeltu kaikissa Pohjoismaissa WHO:n tautiluokituksen koodia G93.3, vai onko maita (mitkä?), joissa tällaista suositusta ei ole? Voivatko Pohjoismaiden hallitukset ottaa kantaa siihen, miten pohjoismaiset käytännöt poikkeavat toisistaan ME-oireyhtymän diagnosoimisessa itsenäiseksi sairaudeksi, jolla on omat diagnosointi- ja hoitosuunta- viivat?

3. Mikäli Pohjoismaissa on keskenään erilaisia suosituksia: Voiko ministerineuvosto suosittaa yhdenmukaisen diagnostiikan käyttöä, erityisesti siksi, että näin voidaan mahdollistaa laaja-alainen yhteispohjoismainen tutkimus ja uusien hoitomenetelmien kehittäminen? Minkälaisia diagnoosikriteerejä suositetaan kansallisissa suuntaviivoissa, ja minkälaiset ensisijaiset suuntaviivat ovat käytössä kussakin maassa? Voiko ministerineuvosto suosittaa, että kaikki Pohjoismaat käyttäisivät kansainvälisesti hyväksytyjä (WHO) diagnosointikriteerejä ME/CFS-taudin diagnosointiin Pohjoismaissa?

4. Voiko ministerineuvosto kertoa, kuinka suuri prosenttiosuus Pohjoismaiden väestöstä sairastaa ME-tautia (WHO:n diagnoosikoodi G93.3) kussakin maassa? Voiko ministerineuvosto kertoa, kuinka suurella prosenttiosuudella Pohjoismaiden väestöstä on ME-diagnoosi (WHO:n diagnoosikoodi G93.3) kussakin maassa?

5. Mitä ME-tautia sairastavien läheisten auttamiseksi on tehty ja minkälaisia kokemuksia siitä on Pohjoismaissa? Olen ymmärtänyt, että Luc Montognier on todennut, ettei tieto kulje esimerkiksi terveydenhuollon etulinjassa työskenteleville. Minkälaisia hyviä kokemuksia on saatu tästä sairaudesta tiedottamisesta koko yhteiskunnalle, kunnat mukaan lukien? Olen lukenut, että sairauden vaikeusaste ja sen mukana tulevat toimintarajoitteet vaihtelevat siten, että toiset potilaat voivat käydä töissä, kun taas toiset joutuvat olemaan kotonaan vuoteessa ilman esim. mahdollisuutta lääkärissä käyntiin.

6. Aikooko ministerineuvosto tehdä aloitteita toimien yhdenmukaistamiseksi Pohjoismaissa, kun kyseessä on ME tai Covid-19-taudin jälkiseuraamukset ja niiden torjuminen?

Esbjergissä 8. lokakuuta 2021

Anders Kronborg (S)